

DE POSTRIJDER DER PROVINCE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

AANKONDIGINGEN. Prijs per regel fr. 1.00 Tusschen Allerlei in Provincie ...

BUREEL EN REDACTIE: Drukkerij COLLEE — (Naam, Maatsch.) — TONGEREN

Abonnementprijs: fr. 12.50 per jaar. Vooraft betaalbaar. 30 centimes het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

ZALIG NIEUWJAAR

Aan onze trouwe lezers, aan onze vrienden en kennissen, jong en oud, arm en rijk, aan allen een zalig en gelukkig NIEUWJAAR!

Mocht hij naar de weertlicht loopen, 'k Wil geen « Postrijder » meer koopen: Die niet wensch wil ik niet meer!

'k Wensch den arme kost en kleeren. Mocht voor hem het werk vernemen. Voor het winnen van zijn brood!

'k Wensch aan d'ouders heil en zegen. In hun kroost van God verkregen, Vreugde, blijdschap en geluk!

'k Wensch dat alle die dit lezen Mogen steeds gelukkig wezen, Ieder zalige wensch volbracht!

Vermindering van taksen.

Het Staatsblad van 25 December 1929 kondigt de besluiten af waarbij de vermindering der overdrachtstaxe, der factuurtaxe op de aannemingscontracten, der taxe op de roerende verhuuringen en op het vervoer, en der weeldtaxe verwezenlijkt wordt.

Deze besluiten zullen op 1 Januari 1930 van kracht worden. Zie hier, in 't kort, hunne bedoeling:

1) De gewone overdrachtstaxe wordt vermindert van 2 tot 1 ten honderd. 2) Behouders die hierna bepaalde afwijkingen, zijn al de forfaitaire taxes evenwichtig vastgesteld op 2 t.h.

Bijzondere forfaitaire regimens: 1) Tarwe en rogge: 1 t.h. 2) Gewingd vlas en krotten: verkoop aan een spinner, 1 t.h. uitvoer, 0.50 t.h.

Steenkolen, steenkoolbriketten en cokas, gas en elektriciteit: 1 t.h. 3) Wol: verkoop aan een spinner of aan een fabrikant van stoffen: 1 t.h.; verkoop aan een ander bevoegdvervoerder: 2 t.h.

Gewoon ijzer en staal in staven, profiel-ijzer en platen: 1 t.h. 4) Ijzervadial (ijzer en niet ijzerachtige metalen): verkoop aan een nijveraar: 1 t.h. uitvoer: 1 t.h.

Opmerking: Het verlot tot tijdelijke vrijstelling wordt afgeschaft voor de koopwaaren waarvan sprak.

Vuul, om papier, omf leder, en afval van leder, afval van glas, boudieren: verkoop aan een nijveraar: 2 t.h., uitvoer 0.50 t.h. Zelfde opmerking als voor ijzer-afval (zie booger).

Vas: 11 centimen per kilogram (teveln gewicht bij de schachting in de slachthuisen en slachtersrijn-omgeving, worden de hierna volgende taksen toegestaan.)

Kalveren: 5, 10 en 15 frank, respectievelijk in vermindering van de taksen 8, 16 en 24 frank. Andere runderen zonder volwassen tanden: 35 fr.; koeien en vaarken met minstens een volwassen tand, 55 fr.; ossen en stieren: 1 of 2 volwassen tanden, 55 fr., id. meer dan 2 volwassen tanden, 68 fr.; zwaktes, 250 fr.; zwijnen 11 fr.; schape en lammeren, 5 fr.; bokken, geiten en geitjes 4.50 fr.

Regenier der paarden: paarden met minstens 1 volwassen tand: 1. verkoop aan den gebruiker, 60 fr. per stuk; 2. uitvoer, 70 fr.; 3. slachting 15 fr.

Paarden zonder volwassen tanden (veulen) respectievelijk 30, 15 en 15 fr. in ieder der drie gevallen hiervoor.

Alle veulen van runderen, schapen en lammeren worden vrij van overdrachtstaks (ziedie eischbaarheid der factuurtaxe van 2 t.h.) Ingevoerd: 1 t.h.

Dierblijven: u'tbreeding, tot de weekbladen van het regiem der dagbladen. 2. Dierblijven: u'tbreeding, tot de weekbladen van het regiem der dagbladen.

FACTURATAXE VAN 2 p.d. Het bedrag der taks blijft gevestigd op 2 p.d.

Factuurtaxe op de aannemingen. Het bedrag van 2 t.h. wordt op 1 t.h. vermindert.

Taks op de roerende verhuuringen en tot het vervoer. Het bedrag der taks op de roerende verhuuringen wordt van 2 t.h. op 1 t.h. te ruggebracht. In de gevallen waar de taks op 5 t.h. bedraagt, blijft dit cijfer behouden.

Het bedrag der taks op het vervoer wordt teruggebracht van 2 t.h. op 1 t.h. In de

gevallen waar de taks 2 p.d. bedraagt blijft dit cijfer behouden.

WEELDETAKS. De taks op de verkoopen van voorwerpen geransschikt, als weeldartikelen is evenwichtig op 6 t.h. vastgesteld.

T ROOD VOORBEELD

Anseele heeft eene groote uitbating der Visserij begonnen te Oostende. De roode vloot is al naar Gent komen paraderen en beslag verkoopen. Dat het eene kolossale bron van inkomsten is bewijzen de rijke bilans welke ieder jaar neergelegd worden.

De werkmenschen daarvan in hunnen zak steken kom op een groote o uit. De vischlijft peperdure en de vangst van de roode vloot staat even hoog als deze der concurrentie kapitalisten. Eger nog, om de markt van België hoog te houden en den prijs van den visch niet te vernedern door de groote hoeveelheid, dat Anseele zinnen visch verloopert, naar Grinsby in Engeland. Daar krijgt hij er voor den voor en de Belgische Arbeidspartij, kam maar mosselen en of patatten met charlousus.

De groote bron der sossen zullen wel ditendende groote opstrijken met te leer jaar hun handteeken eens onder den lantaar zetten. Danme stemmen zij zelden, dat er oosters koopjes zoveel zij kunnen slikken.

Maar, eger nog; men zou zeker denken dat de arme visschers der roode vloot, die in storm en waterregens, hun leven en gezondheid riskeren, om den visch uit de zee te halen, niet de grootste profijten weg gingen? 's Nachts op zes-dobieren en netten sleuren, is toch wat kwader werk, als binst sijn tijd in een warm bed liggen en jaarlijsch een handteeken te zetten.

Gij zit er wel mee als gij nog zo raufte zijt? 't Was er voor katie in den dienst van Anseele, dat er verlossen werk te Oostende, op de roode vlootstaking is losgekomen.

Redde zijn ijeren arm heeft het ditmaal niet te doen. De sociaistische arbeiders der sociaistische vloot van den sociaalist Anseele, zijn om degeeliker en recht, vandaan op 30, in staking moeten gaan? Ze hebben in een wijk gehand, want al er eene uitbating is, welke er tegen kan, dat is het wel de roode vloot van Anseele.

Maar, met al dat, wat verschildt er nu nog tusschen de roode vloot visschijvers en de zoo gehaatte kapitalisten.

BUITENLAND

AMERIKA. Vreeselijke Mijncamp. ZESTIG ARBEIDERS OMGEGROFEN. Door een ont-plofving van in gas op een diepte van niet minder dan 1500 m. zijn Dinsdag in een mijn bij Maclester in den Amerikaanse staal Oklahoma zestig mijncampers begraven. Drieëndertig kameraden graven om beurte om te trachten de minnen nog levend te bereiken.

Nader wordt gemeld: Het reddingswerk is zeer bemoeijlikt door een ontwringing van de installaties van de voornaamste schacht.

Men voersterde vrees, dat de 60 ingesloten dwerg de mijncampers vergiftigd worden zijn, voor men tot hun hand kunnen doordringen.

Tussche sint men nog uit New York: Van de in een steenkoolmijn 69 arbeiders in Oklahoma bewoonden op nu meer kwart zijn er nu toe 12 gestorven, die allen dood waren. Men vreesd, dat ook de andere door de gifte gassen gedood zijn.

Eater meldt men dat er reeds 23 liken bovengehaald werden. Drie Mexikaneische

mijnwerkers in leven maar gekwetst werden eveneens opgehaald.

Dansen in treinen. Het bestuur der spoorwegen van den Staat Chicago had eenigen tijd geleden een wagon ingeschaald, die in een cinema veranderd was en zoo konden de reizigers hun tijd in den trein aangenaam doorbrengen.

Nu is het bestuur nog een stap verder gegaan. Men heeft enkele wagons inkoop-peld zoogenamde « onspanningswagons », waarin de dienstloze reizigers naar hartelust kunnen dansen. Het zijn wagons vol-gens het Pullmantype. Alles wat menist kan worden, is er uit verwijderd en het wendinge in een balzaal veranderd, die aan de hogere mode-eischen voldoet. De wagons bestaan uit breede glazen vensters, stelen en tafel zijn zoo gebouwd, dat zij in een oogeblik samengevoegen en in een hoek geschoven kunnen worden, zodat de heele ruimte vrijblijft als dansvloer. Edison grammofoons en radio zorgen voor dansmuziek.

Deze nieuwe vinding heeft een reuzen-streep. De « onspanningswagons » zijn het punt, waar alle jongelui uit den trein samenkomen. ... dansend leggen zij den weg af en ... tusschen vliegt de tijd voorbij.

Dansbaal en gevolgen. In 1925 stierven er in de Vereingde Staten, aan longtering 3.8% meer vrouwen dan mannen; in 1927 stierven er 4.9% meer. Op een vergadering, onlangs te New-York gehouden stipten de geneesheeren, zonder er doekjes aan te doen, de oorzaken van die gevallen aan. Men zocht niet, zei Dr. Dearholt, de lichte en korte rokjes hebben daar schuld aan, en het weunige voorbeeld dat de vrouwen nemen om maar en slank te blijven. En Dr. John A. Smith, voegde er roeg bij, dat dansen. Als de licht gekleurde vrouwen aan lang bij een jazz-orkest gedanst hebben, loopen ze licht eene ver-koudheid op. « Anderomhans » zijn ze aan het loopen, maar keeren toch naar de dansing terug. Niet voor lang. Acht dagen na dien tijd ze te heel en dikwijls eenige maanden later op het kerhof.

Blijf, en draagve vaststellingen. De Internationele Dinsdag middag den Paus had gelukwenschen aan. Kardinaal Vannutelli, sprekende in naam van het H. College, herinnerde aan de verschillende gelukkige gebeurtenissen, welke in den loop van het jaar plaats hadden o. m., de akkoorden van Lateraan, het bezoek der Italiaansche vorsten en van den prins, en het bezoek van den Paus aan St. Jan van Lateraan.

In zijn antwoord, veridant die Paus, overzagen gelukkig te zijn over al de gebeurtenissen van dit prachtig jubileumjaar. De grootste vreugde had de Paus gemaakt door de akkoorden van Lateraan, welke machtig vof tot de plechtige en heilige handblijdingen.

Doeh spottig zongve kon de Paus niet zeggen dezelfde veldslagen hem van al te zijden worden geschonken. De katholieke Actie wordt niet behandeld zoals ze het zou moeten en zoals een antiridicel artikel van het Goochland oischt. De katholieke actie doet nochtans niet van politiek. Ze doet zulke en omdat we goed weten dat we niet kunnen twyfelgen aan den geest van licht van diegenen welke tot de katholieke Unie behooren.

We moeten nog een andere draagve vaststelling doen. Zo pas kondigt men de op-richting aan van een monument dat niet aan bouwt dat een zoemt de letter men-stens doch den geest dezer vordragen in acht neemt. In deze vordragen wordt erkend en verzeerd dat dit Rome steeds ons Rome blijft, ons doores, het onze, in alps wat onze gevoelens het meest intiem en kostbaar is.

— 't Is een god! 'ter dood! 'hilde de menig-te. Weg met de valsche gouden, smijt hen naar beneden.

— 't Is er nog geluid flusterde Otter in Morlaunt's oor: neem uw positie in en vaarwel!

Mordant hoorde, de haad te samen wruimende, in vertwijffeling: eenge zogen-blikende zat hij aldus en 't schreef Otter toe, alsof op zijn gebaad dezelfde netdrick king te leza stand, als toen hij zich aan-geloden had om te sterven in plaats van Juanna.

— Maak er kort spel mee, herhaalde Otter noogmaals.

Hij zag hem de hand naar den mond brengen, een oogeblik arzellen en dan, de hand latende terugvallen, hoorde hij hem zeggen:

— Neen, ik wil geen zelfmoord plegen; dat ze mij dooden, maar mij zelven dooden doe ik niet.

Voorveer Otter spreken kon had echter de Voorzieting medelijdelyk met den armen man, want wat hij zelf niet wilde doen dat deed de natuur voor hem: zijn gebaad werd aschruyft en hij zakte achterover, zodat hij zeker zou gevallen zijn, hadden Nam on een zijner helpers, ziende dat hij in bezwijming viel, hem niet bij de schou-ders gegrepen en recht gehouden.

Otter zag nu dat hij zich niet meer om zijnen gezel te bekommeren had en het tijd was geworden om te handelen voor zich zelven.

Hij draaide het hoofd om en zag naar Nam, want zijn doel was, den hoogenpriester vast te grijpen en niet hem naar beneden te springen in de diepte; voor 'tand van zijne kracht was dit niet mogelijk. Het was echter niet mogelijk, want Nam was buiten bereik en daaromheen, om den opperpriester mee te grijpen, moest hij dezen eerst van Morlaunt rukken en dan zou aaschten heel de list uitkomen. Otter stond dus recht en den steel waarp hij zat naar beneden werpende, zag hij die steel na. Hij viel in 't water, zonder de rots te raken, zoodat de dwerg nu zeker was van zijn stak.

Nam en de eene offeraar hadden Morlaunt vast, terwijl de twee andere op Otter toetraden. De dwerg wachtte tot zij de handen naar hem u'tgestrekt hadden; toen sprong hij op den man toe de rechts van hem stond, groep hem met een ijzeren vuist rond het midden om, al zijne kracht inspannende, sprong hij met zijnen zwaren last, met eenen luiden gil naar omlaag.

Ook de offeraar had een kreet geslaakt en uit de menigte ging er een schreeuw van ontzetting op, toen de dwerg in zijn slachtoffer als een steen naar beneden stortte. Zij kwamen in het bruscheude water terecht en verdwenen in den pool, zoo diep, dat Otter meende dat hij nooit meer omhoog zou komen. Eindelijk echter stegen zij terug. Otter maakte zich los van den dooden of gevoellozen priester, want op het oogenblik dat 't lichaam van Morlaunt, door Nam losgelaten, in het water terecht kwam om niet meer boven te komen.

We moeten nog herinneren aan de gunst verleend aan zekere geschriften welke men zou zeggen geschreven te zijn om den geest en het geweten in de war te brengen no-pens de punten betreffende dewelke we ons reeds zoo dikwijls duidelijk hebben uit-gesproken. Het schijnt ons dat men in die publicaties, een politieke wil voeren welke, zoo ze is wat men ervan zegt, intencional de rechtvaardiging zou zijn van een anti-groenrijke plan. Niettegen-staande al deze droevige vaststellingen, be-tuigde het volk zijn vertrouwen in de god-delijke goedheid en in de behelzen gedaan aan de Kerk, eveneens betrouwend in de rechtshapenheid en getrouwheid der men-schen.

De Zaligverklaring van Pater O'Givie. DE PLECHTIGHEIDEN IN SIN-PETER. — Zonlag had in St-Pieter, te Rome, de zaligverklaring plaats van den Schotschen martelaar Pater O'Givie. Aan de plech-tigheden in den morgen namen acht kar-dinaalen deel. De voorlezing van het zalig-verklaring-akkoord geschiedde door Mr. Bernabai en de portaalie H. Mis werd ge-celbreid door Mr. Pellizzio, beiden van het domkapittel van St-Pieter.

In den namiddag verschenen de Paus zelf in de basiliek van St-Pieter om den nieu-ven zalig te vereeren. In St-Paus werd a-lijking de miltalidieke geschenken toe-gelaten, tevens een boek met de levende eschrijving van den martelaar, een groote bloemstruiker en een symbolieke relikwie-voet, maar er van deze zalige geen relikwie-voet bestaan. De plechtigheden werd bige-waand door talrijke pelgrims uit alle deelen der wereld, waaronder een karakteris-tieke groep, Schotsche padvinders in nationaal kostuum, en verder door verwanten des Pausen, het diplomatiek korps Malte-ser ridders en talrijke prelaten en geelovigen.

Dertien maanden in een jaar. — Ut New-York wordt gemeld dat met ingang van 2 Januari, bij verschillende groote be-drijven de kalender van 13 maanden, van 28 dagen zal ingevoerd worden. Op 9e, 10e en 25e van iedere maand vallen.

De nieuwe kalenderindeling heeft bo-veendien nog dit voordeel, dat de feestdagen steeds op dezelfde data vallen. Aan het eind van het jaar zal er een dag overblij-ven, welke ook feestdag zal zijn. De schrik-jelaren zullen twee vrije dagen tellen.

De voorstanders van de kalenderver-norming hebben voorgegesteld, het nieuwe sys-tem met ingang van 1 Januari 1933 in te voeren. In dit geval zou iedere maand met een zondag beginnen.

FRANKRIJK.

Eene zonderringe geschiedenis. — Maan-dag geladen de Paus met uit de Schotse Val-versterken het lijf van een onbekende er was even middel te slachtoffer te ver-voeren. Later voortaan om de ge-meenen foto's herkende eene Pausen's rouw en haar zoon het slachtoffer als zij de hant o'chterspoet en vader.

Maanden verlopen en nu kwam een schryfven uit Bokke van de gewaasde doede meldend dat hij ziek was en geen pa-pieren had om naar Frankrijk over te ko-men. Men dacht aan eene grap maar het geschrift is wel degelijk dit van den dood-gewaande.

Zal men dien zonderringe verreeven Paol verdervinden, valt af te wachten. In ieder geval is een onderzoek geopend.

MEXICO

Het leven Calle hangt aan een zijden draad. Men meldt uit Mexico: De vijftig-jarige, die wegens samenzwering tegen den gewezen voorzitter Calle's ange-heerd a werd in hebben allen individueel ge-zwooren hem te vermoorden. Een banket met 5000 gemiddelden in den ranch van

ter vast te grijpen en niet hem naar beneden te springen in de diepte; voor 'tand van zijne kracht was dit niet mogelijk. Het was echter niet mogelijk, want Nam was buiten bereik en daaromheen, om den opperpriester mee te grijpen, moest hij dezen eerst van Morlaunt rukken en dan zou aaschten heel de list uitkomen. Otter stond dus recht en den steel waarp hij zat naar beneden werpende, zag hij die steel na. Hij viel in 't water, zonder de rots te raken, zoodat de dwerg nu zeker was van zijn stak.

De Schoonste Moeder

Nat val van belachelijke wedstrijd voor de schoonste « Miss » richten de Amerikaanse een prijskamp in voor de « Schoonste Moeder ».

Wij teekenen daartegen protest aan, en zeggen met andere bladen:

Dit is een ontwijping van de vrouw en het heilig moederschap. Want gelijk iedere moeder haar eigen kind voor het liefste kind houdt, op aarde, zoo ook is voor elk rechtgeaard kind zijn eigen moeder het schoonste en duurbaaste bezit ter wereld.

Daar kan en behoelt geen jury van kunstenaars en schoonheidsleeraars uitspraak te doen.

Was 't niet de Franchman Coppie, die zeide, dat als geen oot 't heeft gezeten, en geen oot 't heeft gehoord, en 't nooit in een menschenbrein is opgekomen wat God hiernaals heeft bereid voor degenen die Hem hier op aarde hebben liefgehad en geduld, dan hebben wij, arme zondaars, toch reeds een voorbeeld van de Paradijsche-zaligheid gekend toen wij als kleine kinden, tot onschuld, moegespeeld ons te sla-pen legden met de kleine armepsje gevang-om den zachten haal van onze lieve er-wakende moeder.

De kus van zijn gelukkige moeder is het eerste sacrament dat een kind in de wereld meemaakt, 't sacrament van liefde en ge-loof, dat ook zijn onuitwisselbaar merkte-ken blijft dragen in de ziel van den was-sende mensch.

Als de liefde altijd iedersheerdend s, dan is de liefde voor de moeder dit allerleest en meest van alommaal.

Zij is onze eerste liefde, de meest duur-zame en de meest getrouwe. Voor onze moe-der blijven wij altijd het kind, de moeder op haar beurt altijd de volmaakte en meest geliefde van alle vrouwen, boven alle vrou-ven, boven alle vergelijking.

Zij, die zich leenen voor een jury om uit te maken wie ze tot de schoonste moe-der van de wereld zullen uitroepen, doen hun eigen moeder te kort.

En daarom geen jury's die haar moeten bekronen, want ALLEN zijn schoon, aan ALLEN komt de eerste en hoogste prijs toe.

de laatste tocht zijns levens. Eindelijk kwamen zij uit op het hoofd van den kolossus, zoo hoog als geen van hen ooit was geweest: 't was een platform van acht voet oppervlakte; zonder afsluiting of balustrade, ondanks die verwoerlijke hoogte. De tvoren kroon, waarop Juanna ons gezeten had, was verdwenen en in de plaats daarvan stonden twee houten zetels aan de zijde van het voorhoofd geplaatst op welke de slachtoffers zich moesten neer-zetten. Van die hoogte zagen zij omlaag in den krollofdlenpool.

Otter en Morlaunt namen plaats in de zetels, terwijl Nam en drie andere opper-priesters zich rond hen plaatsen; Nam had zulk eene positie genomen dat men slechts weinig kon zien van Morlaunt's tengere vormen, in welke men de Herdierin meende te zien.

— Houd me vast, murelde Morlaunt; mijne zinnen verlaten mij en ik ga vallen.

— Sluit uw oogen en leun achterover, dan ziet ge niets, antwoordde Otter; en als het u lust, maakt dan uw medelijden gereed.

— Het is gereed, sprak hij stil; moge mij de zonde vergeve worden, want ik wil niet levend naar beneden gesmeten worden.

Otter antwoordde niet, maar zag met aandacht al na wat er beneden gebeurde. De tempel was met mist gevuld, wat van daar boven aan rook geleek, doch door dien sluier heven zag men de dicht oopen gepakte me-niëte die daar heel den nacht gezeten had om bij het krieken van den drie getuize te zijn van het drama, terwijl het geluid der gesprekken tot hen opsteeg als het gemur-mel van een verwijderd water.

Hunne positie, daar boven, op die verwoerlijke hoogte, met de offeraars achter hunnen rug, omringd door al de akchtheid die de monsch en de natuur kunnen verzamel-n, was zoo schrikwekkend, dat zelfs de onverschuldig dwerg, die niets vreesde en geen bijgeleefd konde, een soort van ijdige koeite zijn hart voelde beknelven. Wat Morlaunt betreft, deze scheen door ontzetting totaal verlamd en dus minder te lijden, dan hij eerst gevreesd had.

De oogen van Nam en zijne-trawanten, die oogen van de duizenden daar benede, wa-ren gericht op de sneeuwplek, die achter den tempel hare spits duizenden voeten in de lucht verhoef, alhoewel thans die spits moeilijk in haar omhulsel van mist te ont-waaren was. Immers, op deze plek viel steeds het eerste licht der zon, boven de dampen van den mist uit, en aan dit licht oordeelde het volk welk een dag men te verwachten had. Was de sneeuw roosachtig gekleurd, dan wist men dat de zon zou doorbreken, doch bleef de spits grijs en koud, dan wist men ook dat de eindeloze nevel over het land niet zou optrekken. Daarom verloor men, in dit uur van telurstelling der afgoden, de plek uit het oog en wachtte men met ongeduld de kleur af die zij ne-men zou.

Langzamerhand nam de helderheid ginder boven toe en het scheen Otter, dat de mist wat dunner was dan gewoonlijk op dit uur, alhoewel de dampen tusschen den tempel en de beemeeuwde bergtoppen nog even dik waren als voorheen. Stil aan bemerkte hij

de muren van het amphitheater, die zwarte schemering van den pool en de beneden-voeren die strak op hem gevestigd waren. De stilte werd drukkender en drukker; der want niemand sprak of bewoog zich; allen waren in angstige afwachting van wat de afgrond zou aanbrengen. Zouden de afgoden sterven of blijven leven? 't Wordt dat hij niet langer kon uitbouden en om zich moest te geven, begon te zingen.

Hij had eene fijne diepe stem en hij zong een Zoeloe-orlogsgesang, een triomfante-lijke hymne van zepproelende « imps » afgewisseld door het gewoen der vrouwen en het gekerm der mannen. Luid en lu-der verhoef hij de stem, terwijl het volk als verstonnd het wonder aanhoorde. Zeker-lijk, dat moet wel een afgod zijn, die zo luid zingt, in eene vreemde taal, op het oogenblik dat offeraars gereed stonden om hem naar beneden bij de krollofd te werpen. Geen menschelijk wezen dat ster-ven ging en op zo vreeselijke wijze, zou het hart hebben zulk een gezang aan te heffen als dat wat zij hier te hooren kre-gen.

— 't Is een god! riep eene stem en van alle kanten werd die kreet herhaald, tot hij langzamerhand wegstierf en plaats maakte voor eene nieuwe akelige stilte. Zie, de sluier van den mist, die de bergtoppen omhulde, werd dikker en dikker en eindelijk zag men de Hijen der bergpits zich afteekenen, net roosachtig; doch grijs gekleurd.

Het vonnis was geveld...

MENDELWERK VAN « DE POSTRIJDER »

HET VOLK VAN DEN MIST

DOOR H. RIDERHABARD.

Otter en Mordant kwamen onmiddellijk omlaag en namen in de draagstoelen plaats. Zij voelden hoe men hen met versnelden pas vervoerde. Beiden zagen door de gordijnen of de dagersaal niet door de lucht brak, of de zon niet rees, maar het was even mist als altijd, en de opklopende dag kenmerkte zich enkel door een grijze tint op de zwarte wolken. Men bracht hen in den tempel, tot aan den voet van het roosachtige beeld, waar men hen deed uit-stappen aan de oening van een der onder-aardsche doorgangen.